

10. «Θ ΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΛΑΟΣ»

Καὶ ἐὰν διὰ τῶν πεπλανημένων καὶ τοῦτ' αὐτὸ κακοδόξων οἰκουμενιστικῶν κηρυγμάτων των, οἱ ἀποστατήσαντες ἐκκλησιαστικοὶ ποιμένες πειρῶνται ἵνα «ποιήσωσιν ἡμᾶς ἀμερίμνους» καὶ ἀσυγκινήτους, διὰ διαφόρων καθησυχαστικῶν συνθημάτων ὑποταγῆς καὶ εὐπειθείας, τότε, ποίαν θέσιν ἔχει ἡ ἀπὸ 6ης Μαΐου 1848 πρὸς πάντας τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανοὺς ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ τῶν Πατριαρχῶν τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, καθ' ἣν «ὁ φύλαξ τῆς ὀρθοδοξίας, τὸ σ ῶ μ α τῆς Ἐκκλησίας τ.ε. ὁ λαὸς αὐτὸς ἐστι», δι' ἧς (ἐγκυκλίου) καταδηλοῦται «θεμελιώδης ἀλήθεια τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ὀρίζουσα τὴν σημασίαν ὅλην τῶν τοῦ λαοῦ δ ι κ α ι ω μ ᾶ τ ω ν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ»;

Ἄλλ' ἐκ τούτου δυνάμεθα, κατὰ συνέπειαν, νὰ γνωρίζωμεν ὅτι, ὁ «φύλαξ (οὗτος) τῆς ὀρθοδοξίας λαός», ὡς καὶ πᾶν μέλος τοῦ Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, αὐτοδικαίως χρώμενος τοῦ δικαιώματος τούτου, ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμώσῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα - Κανονικὰ μέτρα, ἅτε τῆς «Συνοδικῆς Διαγνώμης» μὴ εἰσέτι ἐξενεγκομένης, ἐν προκειμένῳ, ἀλλὰ διὰ τὸν α ἦ β λόγον σιγῆς, «ἀποτειχίζων» οὕτω ἑαυτὸν τῶν «φθορέων ποιμένων του», οἵτινες, διὰ τῶν ὡς ἄνω κακοδόξως διακηρυσσομένων, καθίστανται παραβάται καὶ ἔνοχοι ἔναντι τῆς θεμελιώδους αὐτῶν ὑποχρεώσεως καὶ ἀποστολῆς. Ἄλλωστε, «...εἰς θέματα πίστεως, ὁ λαὸς πρέπει νὰ κρίνῃ σχετικῶς μὲ τὴν διδασκαλίαν του (ἐπισκόπου). Τὸ καθῆκον τῆς ὑ π α κ ο ῆ ς π α ὕ ε ι (ὑπογρ.ἡμ.) ὅταν ὁ ἐπίσκοπος παρεκκλίνῃ ἀπὸ τὸν καθολικὸν κανόνα καὶ ὁ λαὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν κατηγορήσῃ, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ τὸν καθαιρέσῃ. (πρβλ. «Ἁγία Γραφή-Ἐκκλησία-Παράδοσις» Γ. Φλορόφσκυ, μετάφρ. Δ. Τσάμη Θεσ/νίκη 1976, σελ.75)». Χρέος (γὰρ) ἐστὶν ἀπαραίτητον παντὶ ἐπισκόπῳ διδάσκειν τὸν ὑπ' αὐτὸν λαὸν τὰ εὐσεβῆ δόγματα καὶ πρὸς ὀ ρ θ ο δ ο ξ ί α ν ρ υ θ μ ί ζ ε ι ν καὶ βίον σεμνόν. Φησὶ γὰρ ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς τῶν λαῶν προεστῶτας· «Εἰ μὴ διαστείλῃ, μηδὲ λαλήσεις, ἀποθανεῖται ὁ ἄνομος ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητηθήσεται» (Ἰεζεκ. Γ', 18).